

Esta és una xarrada sobre el poder de l'oració. Totes les religions creuen en el poder de l'oració, però poques persones entenen la mecànica del procés. Poques persones entenen per què les oracions treballen per a alguns i aparentment mai per a altres. La majoria dels occidentals creuen que les persones en l'orient oren a una imatge gravada o no paguen res en absolut; ambdós declaracions són falses. Vaig a dir-te ara, com pots eliminar l'oració dels dominis del misticisme i la superstició i usar-la per a ajudar a altres. Perquè l'oració és una cosa molt real de fet. És una de les majors forces en este món quan s'utilitza com estava destinat a ser usada.

La majoria de les religions creuen que cada persona té un àngel guardià o algú que cuida d'eixa persona, això també és cert. Però l'àngel de la guarda és un mateix, l'altre jo. L'altre jo que està a l'altre costat de la vida. Molt, molt poques persones poden veure este àngel, este guardià seu mentre estan sobre la terra, però aquells que poden són capaços de descriure-ho en detall. Este umm... guardià, hem de cridar-lo d'alguna manera així que anem a cridar-lo guardià, no té un cos material com el que tenim en la terra, pareix fantasmal. A vegades, un clarividenc ho veurà com una figura rutilant blava més gran que la grandària real que està connectada al cos de la carn, la qual cosa es coneix com el cordó platejat. Eixe cordó que vibra i resplendix amb la vida a mesura que transmet missatges d'un a un altre. Este guardià no té un cos com el de la terra, però encara és capaç de fer les coses que el cos de la terra no pot fer, amb l'addició, que pot fer moltes més coses que el cos de la terra no pot. Per exemple: el guardià pot anar a qualsevol part del món en un instant, és el guardià que fa el viatge astral, i es retransmet al cos a través del cordó de plata el qual es necessita.

Quan reses, reses a tu mateix, al teu altre jo, al teu guardià. I si sabérem com orar correctament, podríem enviar eixes oracions a través del cordó platejat. Pel fet que la connexió que usem ara és com una línia telefònica, la qual és una línia molt defectuosa i hem de repetir-nos per a assegurar-nos de que el missatge arribi al seu fi tal com ho intentem. Per tant, quan vosté ore parli com vosté parlaria a través d'una línia telefònica de molt llarga distància. Parli amb absoluta claredat i visualitze el que està dient. La culpa, he d'afegir, es troba amb nosaltres ací en este món, es troba amb el cos imperfecte que tenim en este món. La culpa no està en el nostre guardià. Ore en un llenguatge senzill, assegurant-se de que les peticions siguin sempre positives i mai negatives. Després d'haver emmarcat cuidadosament la nostra oració per a ser absolutament positiva i per a estar absolutament clara de qualsevol possibilitat de malentés, repetisca esta oració tal vegada tres vegades. Tinguem un exemple: supose, per exemple, que té una persona malalta i patint, i vol fer quelcom respecte d'això. Ha d'orar per l'alleugeriment del patiment d'eixa persona. Has d'orar tres vegades dient exactament el mateix cada vegada, ha de visualitzar eixa figura ombriua, eixa figura insubstancial que va a la casa de l'altra persona, seguint la ruta que segueixes, entrant en la casa i posant les mans sobre eixa persona; i així, efectuar una cura.

Tornaré a este tema en particular en un moment, però en primer lloc permeten-me dir que vosté ha de repetir tantes vegades com siga necessari i com si realment creguera que hi haurà una millora. Este assumpte d'una cura completa, bé si una persona té una cama amputada, cap quantitat d'oració la reemplaçarà. Però si una persona té càncer o qualsevol altra malaltia greu, pot detindre's. Òbviament, quant menor és la gravetat de la queixa, més fàcil és aconseguir una cura. Tot el món sap dels registres de capellans miraculoses en tot el món, Lorda i molts altres llocs, són famosos pels

seus capellans i estes capellans es veuen afectades per l'altre jo, pel guardià de la persona en qüestió, en associació amb la fama de la localitat, perquè el pensament constant sobre la localitat construeix una força molt potent. Lorda és coneguda en tot el món com un lloc de capellans miraculoses. Llavors, la gent va allí completament segura de que es curaran; i sovint ho són. Eixa confiança es transmet al guardià de la persona i, per tant, una cura es veu afectada molt, molt fàcilment. A algunes persones els agrada pensar que és un sant, o un àngel, o alguna relíquia antiga d'una cosa que capellà, però en realitat, cada persona es cura a si mateixa. I si un sanador es posa en contacte amb una persona amb la intenció de curar eixa persona malalta, la capellà només es veu afectada pel guardià d'eixa persona malalta. Tot es reduïx, com li vaig dir abans, cura't a tu mateix. El ser real, que eres quan deixes açò, la vida en l'ombra, i entres en la gran realitat. Mentres sobre esta terra tots tendim a pensar que açò és l'única cosa que importa, però la Terra, este món, no. Este és un món d'il·lusió, un món de dificultats, on aprenem lliçons que no s'aprenen tan fàcilment en un món més amable i generós al qual tornem. Vosté pot tindre alguna discapacitat, pot estar malalt o pot no tindre el poder esotèric desitjat; això es pot curar. Es pot superar si creus que es pot i si realment ho desitges.

Suposem que té un gran desig, un desig ardent d'ajudar als altres, vol ser un sanador, i després, en la reclusió de la seua habitació privada, tal vegada en la seua habitació, ha d'orar. Ha de descansar en la posició més relaxada que puga trobar, preferiblement amb els peus junts i els dits interconnectats, no en l'actitud habitual d'oració, sinó amb els dits interconnectats. D'esta manera, preservar i amplifiques el circuit magnètic del cos i l'aura es torna més fort i el cordó platejat pot transmetre missatges amb més precisió. Llavors, havent-se lloc en la posició correcta, i en l'estat d'ànim correcte, vosté ha d'orar. Podries orar, per exemple: "Dame poder curatiu perquè jo cure als altres, Dóna'm poder curatiu perquè jo cure als altres, Dóna'm poder curatiu perquè jo cure als altres. Després, pren-te uns moments mentres romans en la teua posició relaxada. I imagina't embolicat en l'ombria reclinació del teu propi cos.

Com et vaig dir abans, has de visualitzar la ruta que portaries a la casa de la persona malalta, i després fer que eixe cos viatge en la teua imaginació fins a la llar de la persona que desitges curar. Imagina't a tu mateix, el teu Jo Superior, arribant a eixa casa, arribant en presència de la persona que desitges ajudar. Imagina't a tu mateix traient el teu braç, la teua mà i tocant a eixa persona. Imagina un flux d'energia que dóna vida passant al llarg del teu braç, a través dels teus dits, cap eixa altra persona com una vívida llum blava. Imagine que eixa persona s'està curant gradualment. Amb fe i un poc de pràctica, es pot fer, es fa tots els dies. En l'Orient Llunyà és un lloc comú.

És útil col·locar la mà, en la imaginació, en la part posterior del coll d'una persona i, d'altra banda, en la part afligida. Has de resar-te en grups de tres oracions diverses vegades al dia fins que obtingues el resultat desitjat. Novament, si creus que obtindràs este resultat. Però, deixa'm assegurar-te una greu, greu, advertència! No pots augmentar la teua pròpia fortuna d'esta manera. Hi ha una llei oculta molt antiga que impedeix que un s'aprofite de les oracions per a guany propi. Açò no pot fer-se a si mateix a menys que siga per a ajudar als altres, i a menys que realment crega que ajudarà a altres. Sé d'un cas real en què un home que tenia un ingrés moderat i estava prou còmode pensava que si guanyava el sorteig irlandés ajudaria a altres; ell seria un gran benefactor de la humanitat.

Coneixent un poc però no suficients assumptes esotèrics, va fer grans plans del que faria. Ell va partir amb un programa d'oracions cuidadosament preparat.

Oró al llarg de les línies establides en este registre perquè és veritat. Oró perquè triara al guanyador del Sorteig irlandés. Durant dos mesos, Oró en grups de tres oracions, tres vegades al dia, nou oracions durant tot el dia, i com ell ho va anticipar va guanyar el Sorteig irlandés, i va guanyar un dels majors premis de tots ells. Eventualment, ell tenia els diners i se li va pujar al cap. Es va oblidar de les seues bones intencions, de les seues promeses, es va oblidar de tot excepte de que tenia esta gran quantitat de diners i ara podia fer exactament el que volia. Va dedicar els diners a la seua pròpia gratificació, durant uns pocs mesos va tindre un temps meravellós durant el qual es va fer més i més dur, i després va entrar en vigència la llei inexorable, i en compte de mantindre eixos diners i ajudar als altres, va perdre tot el que ell havia guanyat, i tot el que tenia abans.

Al final, va morir i va ser soterrat en la tomba d'un captaire. Els dic, si usen el poder d'orar correctament, sense pensar en el guany personal, sense pensar en la grandesa pròpia, llavors han aprofitat el poder més gran de la terra. Una força tan gran que si només unes poques persones genuïnes s'ajuntaren i oraren per la pau, llavors hi hauria pau, i les guerres i els pensaments de guerres ja no existirien més.